

tisk opdelt i de, som kan finde anvendelse ved sælgerens forsinkelse, og de som kan finde anvendelse ved mangler. Tværtimod gælder de fleste bestemmelser både for forsinkelse og mangler. Visse beføjelser kan dog kun gøres gældende, hvis der foreligger en mangel.

Uafhængig af misligholdelsens karakter kan køberen kræve, at sælgeren opfylder sine forpligtelser, fastsætte en vis frist for opfyldelsen eller hæve købet, hvis misligholdelsen er væsentlig. Bestemmelserne om skadeserstatning, som der henvises til i afsnittet, gælder også for alle slags misligholdelser. Hvis varen lider af en mangel, har køberen desuden ret til at kræve, at sælgeren afhjælper manglen eller foretager omlevering. Hvis varen lider af en mangel, kan køberen også kræve forholdsmæssigt afslag i købesummen.

Konventionen indeholder desuden *andre bestemmelser*, som er af betydning for bedømmelsen af køberens stilling i tilfælde af sælgerens misligholdelse. Sådanne bestemmelser findes i *kapitel V*, der indeholder fælles bestemmelser om sælgerens og køberens forpligtelser. I kapitel V behandles bl.a. anteciperet misligholdelse, erstatning, ansvarsfrihedsgrunde, virkningerne af en ophævelse og opbevaring af varen.

Konventionen indeholder visse *bestemmelser om forholdet mellem de forskellige misligholdelsesbeføjelser*. Efter artikel 45, stk. 2, mister køberen ikke retten til at kræve erstatning ved at gøre andre misligholdelsesbeføjelser gældende. Bestemmelsen, som i dansk ret kan opfattes som en selvfølgelighed, tager sigte på at fastlægge forholdene i anglo-amerikanske retssystemer. Efter artikel 47, stk. 2, gælder det, at hvis køberen har fastsat en frist for opfyldelse af sælgerens forpligtelser, kan køberen ikke, mens denne frist løber, gøre andre misligholdelsesbeføjelser gældende. Han kan dog kræve erstatning på grund af forsinkelse med opfyldelsen. Efter artikel 48 gælder det, at sælgeren efter tidspunktet for leveringen på egen bekostning kan afhjælpe mangler ved sin opfyldelse. Afhjælpning kan resultere i, at køberen ikke kan hæve købet. Endelig kan visse af misligholdelsesbeføjelserne kun gøres gældende, hvis sælgerens misligholdelse er væsentlig. Det er efter artikel 46, stk. 2, tilfældet for så vidt angår krav om omlevering, og efter artikel 49 som hovedregel også for så vidt angår ophævelse. Betingelserne for, at gøre disse beføjelser gældende, kan indebære, at køberens valg af misligholdelsesbeføjelser begrænses.

Til artikel 45

Artikel 45 indeholder en oversigt over de beføjelser, som køberen kan gøre gældende i tilfælde af sælgerens misligholdelse. I artiklen angives det ikke, ved hvil-

ken slags misligholdelse eller under hvilke betingelser de forskellige beføjelser kan gøres gældende. Dette fremgår af de følgende artikler i afsnittet og andre bestemmelser i konventionen.

Betingelserne for skadeserstatningsbeføjelsen fremgår ikke udtrykkeligt af nogen bestemmelse i konventionen. I artikel 45 angives det, at køberen kan kræve skadeserstatning i overensstemmelse med artiklerne 74-77. I disse artikler opregnes imidlertid kun, hvilke tabsposter erstatningen skal omfatte. Det fremgår dog af artikel 79, at en part ikke er ansvarlig for, at han ikke opfylder nogle af sine forpligtelser, hvis han beviser, at dette beroede på en hindring uden for hans kontrol. I artiklen præciseres det yderligere, hvilken karakter en sådan hindring skal have, for at den kan medføre ansvarsfrihed. Denne bestemmelse begrænser derfor skadeserstatningsforpligtelsen. Når disse bestemmelser sammenholdes, fremgår det således, at sælgeren har pligt til at betale skadeserstatning uafhængig af culpa, og at erstatningspligten begrænses af bestemmelsen om virkningen af en hindring, der ligger uden for sælgerens kontrol.

Til artikel 46

Artikel 46 vedrører køberens ret til at kræve *naturalopfyldelse*, herunder krav på *omlevering* og *afhjælpning* af mangler.

Efter *stk. 1* har køberen ret til at kræve, at sælgeren skal opfylde sine forpligtelser. Bestemmelsen gælder samtlige forpligtelser, ikke bare forpligtelsen til at levere varen. Køberen kan således kræve, at sælgeren leverer en vare, som slet ikke er leveret, eller at han skal levere den del af en vare, som er udeblevet. Han kan også kræve, at sælgeren foretager foranstaltninger, som er nødvendige for, at varen skal kunne leveres.

Artikel 46 må ses på baggrund af artikel 28 om dom til naturalopfyldelse. En sammenligning af de to artikler viser, at en domstol ikke har pligt til at give dom til naturalopfyldelse, hvis den ikke ville have gjort dette ved et tilsvarende køb, som er underkastet den nationale købelovgivning. På den anden side har en domstol pligt til at give dom til naturalopfyldelse, hvis den ville have givet en sådan dom ved et nationalt køb.

Køberen kan ikke kræve, at sælgeren opfylder sine forpligtelser, hvis køberen har gjort et krav gældende, som er uforeneligt med et krav om naturalopfyldelse. Sådanne uforenelige krav kan bestå i, at køberen har hævet købet efter artikel 49, eller at han har krævet forholdsmæssigt afslag i købesummen efter artikel 50. Krav på erstatning for det tab, som er en følge af, at sælgeren ikke har leveret varen til tiden, kan ikke anses for at være uforeneligt med et krav på